

Uit een homilie van de heilige Johannes Chrysostomus († 407)*

Jezus zei:

"Ik loof U, Vader, Heer van hemel en aarde,
omdat U deze dingen
voor wijzen en verstandigen verborgen hebt gehouden,
maar ze aan eenvoudige mensen hebt onthuld".
Zich verheugen in het verlies van hen die niet in Hem geloven?
Helemaal niet:
wat zijn de plannen van God
voor ons heil bewonderenswaardig!
Als ze zich tegen de waarheid verzetten,
weigeren om deze te ontvangen,
dan zal God ze nooit dwingen,
Hij laat ze maar doen.
Hun dwaling zal ze dwingen om de weg te vinden;
als ze in zichzelf keren
dan zoeken ze met spoed de genade van de geloofsoproep,
die ze eerst hadden geminacht.

Over welke wijzen heeft Jezus het hier?
Over schriftgeleerden en farizeeërs.
Hij zegt dat
om zijn leerlingen aan te moedigen
door hun te tonen
waarom zij waardig bevonden zijn;
zij waren slechts eenvoudige vissers,
ze hebben het licht ontvangen,
dat de wijzen en geleerden hebben veracht.
Zij zijn slechts wijs van naam:
ze denken dat ze wijs zijn, maar het is schijn-geleerdheid.
Daarom zegt Christus niet:
"U hebt het aan dwazen geopenbaard",
maar "aan de kleinen", dat wil zeggen
de eenvoudige mensen die oprecht zijn...

Zo leert Hij ons ook
om afstand te doen van de dwaasheid van grootheid
en om te zoeken naar eenvoud.
Paulus zegt verderop:
"Wanneer iemand van u denkt
dat hij in deze wereld wijs is,
moet hij eerst dwaas worden;
pas dan kan hij wijs worden" (1Kor 3,18).

* Johannes Chrysostomus, Sermo over het Evangelie van Matheus, nr 38, 1 (*bij Mat. 11,25-27*)